

ВІРНІ ПОМИРНІ

Церква з самого початку свого існування молилася за померлих. У цьому діянні визнаються принаймні дві речі: віра у вічне життя та довіра до Божого милосердя, необхідна для того, щоб померлі були очищені від своїх гріхів. Хоча молитва за померлих є постійною, і під час усіх богослужінь про них згадують у єхаристійній молитві, сьогоднішнє вшанування підкреслює важливість не нехтувати цим проханням.

Бенедикт XVI в енцикліці *Spe salvi* написав прекрасні слова про той стан, в якому опиняться багато людей після смерті. Він каже, що можуть бути люди, які прожили своє життя, зневажаючи любов, і для них вже нічого не можна виправити. У них знищення добра буде безповоротним (пекло). Інші, які повністю прониклися Богом і чия смерть буде лише кульмінацією того, чим вони вже є (небо), але, «проте, згідно з нашим досвідом, ні те, ні інше не є нормальним випадком людського досвіду. У більшості людей, як ми можемо припустити, в глибині їхньої душі залишається остання внутрішня відкритість до істини, любові, Бога». Ті, хто помирають таким чином, проходять очищення перед Богом-Суддею. Ми називаємо це чистилищем. Таке очищення супроводжується болем і радістю. Болем, бо воно спалює все нечисте, що є в нас, але радістю, бо ми знаємо, що будемо повністю належати Богу. Ми, і це є приводом для надії, можемо молитися за цих людей. Це те, що робить Церква. Ми не живемо життя самотніми. Ми не йдемо до неба самотніми. Ісус молиться за нас. Ми молимося за інших. Інші моляться за нас. Таким чином, наша молитва ґрунтується на нашій надії і виражає її. Така молитва супроводжується мовчанням з боку Бога, тому що ми не знаємо безпосереднього результату нашої молитви, але це не означає, що ми перестаємо вірити. У книзі Плачу ми читаємо прекрасні слова, які маємо взяти собі за правило: «Господь добрий до тих, хто на нього сподівається і його шукає; добре мовчки сподіватися на спасіння Господнє».

Саме тому, що в нашому земному житті ми переконуємося, що Бог нас любить, ми маємо впевненість, що не будемо покинуті в смерті. В Євангелії нам розповідається про ті оселі, що є в домі Отця. Вони натякають на Божий задум. У Своїй милості Він запланував для нас вічне життя з Ним. Тому ми з вірою молимося за наших померлих. Бог не покидає жодного зі своїх дітей. Ми усвідомлюємо, що гріх робить нас негідними перед Богом, але також те, що Він придумав справедливі і милосердні способи, щоб Його спасіння могло здійснитися в нас.

Свята Маріє, молись за нас у годину нашої смерті.